

besparelser og nedskæringer. Dette gælder også for det danske musikliv. Dansk musikliv er trængt på flere fronter, musiklivet er ikke blot presset af det dominerende politiske miljø for tiden, men er presset af den teknologiske udvikling, der har gjort nye måder at distribuere og indhente musik på mulige. Dette har betydet, at salget af dansk musik har været kraftigt faldende.

Vedrørende det danske musikliv og kunst og kultur i almindelighed er det vigtigt at få aflivet to udbredte myter om kulturen og kunstneres vilkår, for kunst og kultur kan ikke blot overlades til markedskræfterne. Markeder er fortrinlige måder at organisere mange områder på, men det er ikke nødvendigvis egnet til kunst og kultur. Det er ikke det samme som at sige, at kunst og kultur ikke må være populært, men selv det populære har ofte brug for støtte.

Den gamle romantiske forestilling om talentfulde kunstnere som lysende, iøjnefaldende genier, der straks bliver opdaget og elsket af publikum og derpå sikrer deres karrierer og fremtid, er en myte. En musikers tilværelse og karriere er hårdt arbejde, det er en slidsom bevægelse, hvor man må forsøge at forlene kunstneriske ambitioner og stræben med almindelige menneskelige kår, såsom at der skal smør på brødet. Ofte vil det minde om decideret sisyfosarbejde.

Vi skal gøre op, hvilket samfund vi gerne ser, Danmark udvikler sig til. Dette indebærer også, at vi skal gøre op, hvilket kulturliv vi vil have, og her er musiklivet selvsagt et centralt område.

Senere på Folketingets dagsorden i dag vil et konkret radikalt forslag, der vil forbedre vilkårene for en del af de danske musikere, blive behandlet. Dette er en konkret manifestation af den vigtighed, Det Radikale Venstre mener, det emne har.

Som sagt hilser jeg derfor Socialdemokratiets initiativ velkommen, der er brug for aktive tiltag, der stimulerer det danske musikliv.

Bodil Kornbæk (KRF):

Der er ingen tvivl om, at staten bærer et ansvar for at støtte og fremme et mangfoldigt og alsidigt musikliv i Danmark, og det sker for det første via den økonomiske støtte, en støtte, der skal ydes til såvel professionelle kunstnere som amatører, idet et hovedkriterium ved tildelingen skal være kvalitet.

For det andet sker det indirekte via den måde, vi vælger at strukturere hele vores musik-

skoleuddannelsessystem på i Danmark, og det vil jeg komme tilbage til lidt senere.

Kl. 13.35

Den ensidigt stigende kommercialisering af den internationale og dermed den danske musikbranche bliver stadig mere udtalt, hvor jeg ofte finder, at vi giver køb på den kunstneriske kvalitet, mens indpakningen opprioriteres, og hvor succes afhænger af ens økonomiske formåen. Det har ikke mindst svækket den klassiske og rytmiske musik. Det bør være andet end salgstal, der har betydning i musiklivet.

Et initiativ, som jeg imødekommer med glæde, er Foreningen af Danske Musikkritikers nylancerede musikpris, Steppeulven, som blev uddelt for første gang i januar i år. En musikpris, der er totalt uafhængig af pladebranchen og andre kommercielle interesser. Den uddeles ud fra kunstneriske kriterier til danske produkter. Der kan man da tale om et signal, der ikke er til at misforstå.

Vi er nået til et punkt, hvor fokuseringen på den del af musiklivet, der lever på kommercielle vilkår, er blevet for dominerende i forhold til andre dele af det danske musikliv. Det afspejles ikke mindst i musikudbuddet i såvel de danske som udenlandske medier de senere år, hvor især den klassiske musik har måttet vige for populærmusikkens opmærksomhed.

Der skal handles, og derfor finder jeg denne debat, som Socialdemokratiet har rejst, frugtbar og også nødvendig. For vi har et ansvar i Folketinget for at rette op på den skævhed, som vi oplever inden for musiklivet.

Samtidig viser udviklingen sig også i den danske befolknings egentlige kendskab til vores musikalske kulturarv og tradition, som bliver stadig dårligere. Jeg synes, det er ærgerligt, hvis kommende generationer helt mister fornemmelsen for, hvad den danske sangskat er, samt ikke kender vores vigtigste danske komponister og deres værker.

I juni sidste år fremlagde en task force, nedsat af Kulturministeriet, en del anbefalinger til, hvorledes man kommer de aktuelle problemer med den musikalske »fødekæde« inden for klassisk musik til livs.

Tilsyneladende skyldes en stor del af det rytmiske og klassiske musiklivs problemer hele den måde, vi har valgt at strukturere det danske musikalske uddannelsessystem på. En struktur, der har vanskeliggjort bl.a. koordinering af musikuddannelsernes formål, læseplaner og undervisningsmetoder. Det skal vi gøre noget ved, og